

عنوان مقاله:

بررسی انتقادی جامعه شناسی تاریخی سلطه پذیری ایرانیان

محل انتشار:

پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه های علوم انسانی، دوره 22، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

عبدالله ساجدی - استادیار، گروه تاریخ، عضو هیات علمی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

شورش اک - استادیار، گروه جامعه شناسی، عضو هیات علمی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

نظامعلی دهنوی - استادیار، گروه تاریخ، عضو هیات علمی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

جامعه‌شناسی تاریخی به عنوان روشی مبتنی بر داده‌ها و سیر توالی رویدادهای تاریخی قابل یابی است و جامعه‌شناسی تاریخی سلطه‌پذیری به عنوان یک پدیده اجتماعی قابل طرح و پیگیری در دوره‌های مختلف تاریخی است. این مقاله با هدف بررسی کتاب جامعه‌شناسی تاریخی سلطه‌پذیری ایرانیان ارائه شده است. اثر به دلیل ویژگی‌هایی که دارد، به عنوان یک اثر دارای نوآوری در این زمینه، شایسته بازخوانی است. نوشتار پیش‌رو مروری انتقادی بر این کتاب در قالب محورهای زیر دارد: ابهام‌زدایی در عنوان کتاب، عدم تبیین صحیح و اولیه مسئله سلطه‌پذیری، ابهام در روش‌شناسی، عدم هماهنگی در روش و متن، ابهام در مفهوم جامعه‌شناسی تاریخی. مقاله پس از پرداختن به تاملاتی درباره جنبه فنی و ویرایشی اثر، با این جمع بندی به پایان می‌رسد که مسئله «سلطه‌پذیری» در نزد مولف به عنوان یک مسئله تاریخی مطرح شده و نویسنده سعی دارد با استفاده از نظریه‌ها و روش‌های جامعه‌شناسی آن را بررسی و تحلیل کند، اما این بررسی نشان می‌دهد که جامعه‌شناسی تاریخی رویکردی جامعه‌شناسانه با بهره‌گیری از اطلاعات و داده‌های تاریخی در دوره‌های مختلف است یا به عبارت بهتر روند شدن سلطه‌پذیری در دوره‌های مختلف را مورد بررسی قرار می‌دهد، نه آن چه که مورد توجه این اثر تحت عنوان رویکرد تاریخی با روش جامعه‌شناسانه است.

کلمات کلیدی:

جامعه‌شناسی تاریخی، سلطه‌پذیری، سلطه‌پذیری ایرانیان، تاریخ ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1464531>

